Het verhaal van Ahikar

INVOERING

We hebben in The Story of Ahikar een van de oudste bronnen van menselijk denken en wijsheid. De invloed ervan kan worden getraceerd via de legendes van veel mensen, waaronder de Koran en het Oude en Nieuwe Testament.

Een mozaïek gevonden in Trier, Duitsland, waarop het personage Ahikar te zien is tussen de wijzen van de wereld. Hier is zijn kleurrijke verhaal.

De datum van dit verhaal is onderwerp geweest van levendige discussie. Geleerden schreven het uiteindelijk op rond de eerste eeuw toen ze ongelijk kregen door het originele verhaal dat opdook in een Aramese papyrus van 500 v. Chr. tussen de ruïnes van Elephantine.

Het verhaal is duidelijk fictie en geen geschiedenis. In feite kan de lezer er kennis mee maken in de aanvullende pagina's van The Arabian Nights. Het is briljant geschreven en het verhaal dat vol zit met actie, intriges en nipte ontsnappingen houdt de aandacht vast tot het einde. De vrijheid van verbeelding is het kostbaarste bezit van de schrijver.

Het schrijven verdeelt zichzelf in vier fasen: (1) Het Narratief; (2) De Leer (een opmerkelijke reeks Spreuken); (3) De Reis naar Egypte; (4) De Gelijkenissen of Parabels (waarmee Ahikar de opvoeding van zijn dwalende neef voltooit).

HOOFDSTUK 1

Ahikar, grootvizier van Assyrië, heeft 60 vrouwen, maar is voorbestemd om geen zoon te krijgen. Daarom adopteert hij zijn neef. Hij propt hem vol met wijsheid en kennis, meer dan met brood en water.
1 Het verhaal van Haiqâr de Wijze, vizier van koning Sanherib, en van Nadan, de zoon van de zuster van Haiqâr de Wijze.
2 Er was een vizier in de dagen van koning Sanherib, zoon van Sarhadum, koning van Assyrië en Nineve, een wijs man genaamd Haiqâr, en hij was vizier van de koning Sanherib.
3 Hij had een boete, fortuin en veel goederen, en hij was bekwaam, wijs, een filosoof, in kennis, in mening en in bestuur, en hij had zestig vrouwen getrouwd en voor elk van hen een kasteel gebouwd.
4 Maar met dit alles had hij geen kind bij een van deze vrouwen, die zijn erfgenaam zou kunnen zijn.
5 En hij was hierom erg verdrietig, en op een dag verzamelde hij de astrologen en de geleerde mannen en de tovenaars en legde hun zijn toestand en de reden van zijn onvruchtbaarheid uit.
6 En zij zeiden tot hem: 'Ga, offer aan de goden en smeek hen dat zij u misschien een jongen kunnen verschaffen.'
7 En hij deed zoals zij hem vertelden en offerde offers aan de afgoden, en smeekte hen en smeekte hen met verzoeken en smeekbeden.
8 En zij antwoordden hem niet één woord. En hij ging bedroefd en terneergeslagen weg, en vertrok met pijn in zijn hart.
9 En hij keerde terug en smeekte de Allerhoogste God, en geloofde, Hem smekend met een brandend hart, zeggende: 'O Allerhoogste God, o Schepper van de hemelen en van de aarde, o Schepper van alle geschapen dingen!
10 Ik smeek U, geef mij een jongen, opdat ik door hem getroost mag worden, dat hij bij mijn heide aanwezig mag zijn, dat hij mijn ogen mag sluiten, en dat hij mij mag begraven.'
11 Toen kwam er een stem tot hem, die zeide: Omdat u allereerst op gesneden beelden hebt vertrouwd en aan hen offers hebt gebracht, zult u daarom uw hele leven kinderloos blijven.
12 Maar neem Nadan, de zoon van uw zuster, en maak hem tot uw kind en leer hem uw geleerdheid en uw goede opvoeding, en bij uw dood zal hij u begraven.'
13 Daarop nam hij Nadan, de zoon van zijn zuster, die een kleine zuigeling was. En hij gaf hem over aan acht minnen, opdat zij hem zouden zogen en grootbrengen.
14 En zij brachten hem groot met goed voedsel en zachte opvoeding en zijden kleding, en purper en karmozijn. En hij werd gezeten op zijden rustbanken.
15 En toen Nadan groot werd en liep, opschietend als een hoge ceder, leerde hij hem goede manieren en schrijven en wetenschap en filosofie.
16 En na vele dagen keek koning Sanherib naar Haiqâr en zag dat hij erg oud was geworden, en bovendien zei hij tegen hem.
17 'O mijn geëerde vriend, de bekwame, de betrouwbare, de wijze, de gouverneur, mijn secretaris, mijn vizier, mijn kanselier en bestuurder; waarlijk, je bent erg oud geworden en zwaar van jaren; en je vertrek uit deze wereld moet nabij zijn.
18 Vertel me wie een plaats in mijn dienst zal hebben na jou.' En Haiqâr zei tegen hem: 'O mijn heer, moge uw hoofd voor altijd leven! Daar is Nadan, de zoon van mijn zuster, ik heb hem tot mijn kind gemaakt.
19 En ik heb hem opgevoed en hem mijn wijsheid en mijn kennis geleerd.'

20 En de koning zei tegen hem: 'O Haiqâr! breng hem naar mijn aanwezigheid, zodat ik hem kan zien, en als ik hem geschikt vind, zet hem dan op jouw plaats; en je zult je weg gaan, om te rusten en de rest van je leven in zoete rust te leven.'
21 Toen ging Haiqâr en presenteerde Nadan, de zoon van zijn zuster. En hij bracht hulde en wenste hem macht en eer.
22 En hij keek naar hem en bewonderde hem en verheugde zich in hem en zei tegen Haiqâr: 'Is dit jouw zoon, o Haiqâr? Ik bid dat God hem mag bewaren. En zoals jij mij en mijn vader Sarhadum hebt gediend, zo mag deze jongen van jou mij dienen en mijn ondernemingen, mijn behoeften en mijn zaken vervullen, zodat ik hem kan eren en hem machtig kan maken omwille van jou.'
23 En Haiqâr bracht hulde aan de koning en zei tegen hem: 'Moge jouw hoofd leven, o mijn heer de koning, voor altijd! Ik vraag van u dat u geduld hebt met mijn jongen Nadan en zijn fouten vergeeft, zodat hij u kan dienen zoals het past.'
24 Toen zwoer de koning hem dat hij hem tot de grootste van zijn favorieten zou maken, en de machtigste van zijn vrienden, en dat hij met hem zou zijn in alle eer en respect. En hij kuste zijn handen en nam afscheid van hem.
25 En hij nam Nadan, de zoon van zijn zuster, met zich mee en zette hem in een kamer en begon hem dag en nacht te onderwijzen totdat hij hem had volgestopt met wijsheid en kennis meer dan met brood en water.

HOOFDSTUK 2

Een "Poor Richard's Almanac" uit de oudheid. Onsterfelijke voorschriften voor menselijk gedrag met betrekking tot geld, vrouwen, kleding, zaken, vrienden. Vooral interessante spreuken zijn te vinden in de verzen 12, 17, 23, 37, 45, 47. Vergelijk vers 63 met een deel van het cynisme van vandaag.
1 Aldus leerde hij hem, zeggende: 'O mijn zoon! Luister naar mijn woorden en volg mijn advies op en onthoud wat ik zeg.
2 O mijn zoon! Als je een woord hoort, laat het dan in je hart sterven en vertel het niet aan een ander, opdat het geen gloeiende kool wordt en je tong verbrandt en pijn in je lichaam veroorzaakt, en je een smaad krijgt en je voor God en de mens te schande wordt gemaakt.
3 O mijn zoon! Als je een bericht hebt gehoord, verspreid het dan niet; en als je iets hebt gezien, vertel het dan niet.
4 O mijn zoon! Maak je welsprekendheid gemakkelijk voor de luisteraar en wees niet overhaast om een antwoord te geven.
5 O mijn zoon! wanneer gij iets gehoord hebt, verberg het niet.
6 O mijn zoon! maak geen verzegelde knoop los, maak hem niet los, en verzegel geen losgemaakte knoop.
7 O mijn zoon! begeer geen uiterlijke schoonheid, want die verflauwt en vergaat, maar een eervolle herinnering duurt eeuwig.
8 O mijn zoon! laat een dwaze vrouw u niet bedriegen met haar woorden, opdat gij niet de ellendigste van alle doden sterft, en zij u in het net verstrikt tot gij verstrikt zijt.
9 O mijn zoon! begeer geen vrouw, opgesierd met kleed en met zalven, die verachtelijk en dwaas is in haar ziel. Wee u, indien gij haar iets schenkt dat van u is, of haar toevertrouwt wat in uw hand is en zij u tot zonde verleidt, en God zij toornig op u.
10 O mijn zoon! wees niet als de amandelboom, want hij brengt bladeren voort voor alle bomen, en eetbare vruchten na hen allen, maar wees als de moerbeiboom, die eetbare vruchten voortbrengt voor alle bomen, en bladeren na hen allen.
11 O mijn zoon! buig uw hoofd diep, en verzacht uw stem, en wees hoffelijk, en wandel op het rechte pad, en wees niet dwaas. En verhef uw stem niet wanneer u lacht, want als het door een luide stem was dat een huis werd gebouwd, zou de ezel elke dag vele huizen bouwen; en als het door kracht was dat de ploeg werd gedreven, zou de ploeg nooit onder de schouders van de kamelen vandaan worden gehaald.
12 O mijn zoon! het verwijderen van stenen met een wijze man is beter dan het drinken van wijn met een ellendige man.
13 O mijn zoon! giet uw wijn uit over de graven van de rechtvaardigen, en drink niet met onwetende, verachtelijke mensen.
14 O mijn zoon! klamp u aan de wijzen, die God vrezen, en wees hun gelijk, en ga niet in de nabijheid van de onwetenden, opdat gij niet gelijk aan hem wordt en zijn wegen leert.
15 O mijn zoon! wanneer gij u een kameraad of een vriend hebt, beproef hem, en maak hem daarna tot een kameraad en een vriend; en prijs hem niet zonder een beproeving; en verpest uw spraak niet met een man die wijsheid mist.
16 O mijn zoon! terwijl een schoen aan uw voet blijft, loop ermee op de doornen, en maak een weg voor uw zoon, en voor uw huis en uw kinderen, en span uw schip voordat het op de zee en haar golven gaat en zinkt en niet gered kan worden.
17 O mijn zoon! indien de rijke man een slang eet, zeggen zij: - "Het is door zijn wijsheid," en indien een arme man hem eet, zeggen de mensen: "Van zijn honger."

18 O mijn zoon! hij is tevreden met uw dagelijks brood en uw goederen, en begeert niet wat van een ander is.
19 O mijn zoon! wees geen buurman van de dwaas, en eet geen brood met hem, en verheug u niet in de rampen van uw buren. Als uw vijand u onrecht aandoet, bewijs hem dan vriendelijkheid.
20 O mijn zoon! een man die God vreest, vrees hem en eer hem.
21 O mijn zoon! de onwetende man valt en struikelt, en de wijze man, zelfs als hij struikelt, wordt hij niet geschokt, en zelfs als hij valt, staat hij snel op, en als hij ziek is, kan hij voor zijn leven zorgen. Maar wat de onwetende, domme man betreft, voor zijn ziekte is er geen medicijn.
22 O mijn zoon! als een man u nadert die minder is dan u, ga hem tegemoet en blijf staan, en als hij u niet kan vergoeden, zal zijn Heer u voor hem vergoeden.
23 O mijn zoon! spaar niet uw zoon te slaan, want het slaan van uw zoon is als mest voor de tuin, en als het dichtbinden van de beursopening, en als het vastbinden van beesten, en als het vergrendelen van de deur.
24 O mijn zoon! weerhoud uw zoon van goddeloosheid, en leer hem manieren, voordat hij tegen u in opstand komt en u in verachting brengt bij het volk, en u uw hoofd laat hangen in de straten en de vergaderingen, en u gestraft wordt voor het kwaad van zijn goddeloze daden.
25 O mijn zoon! neem u een vette os met een voorhuid, en een ezel met grote hoeven, en neem geen os met grote horens, en maak geen vrienden met een lastig man, en neem geen twistzieke slaaf, noch een diefachtige dienstmaagd, want alles wat u hun toevertrouwt, zullen zij verwoesten.
26 O mijn zoon! laat uw ouders u niet vervloeken, en de HEERE zij welgevallig aan hen; Want er is gezegd: "Wie zijn vader of moeder veracht, moet de dood sterven (ik bedoel de dood van de zonde); maar wie zijn ouders eert, zal zijn dagen en zijn leven verlengen en zal alles zien wat goed is."
27 O mijn zoon! Ga niet zonder wapens op de weg, want je weet niet wanneer de vijand je tegenkomt, zodat je klaar voor hem kunt zijn.
28 O mijn zoon! Wees niet als een kale, bladloze boom die niet groeit, maar wees als een boom bedekt met zijn bladeren en zijn takken; want de man die geen vrouw of kinderen heeft, is in de wereld te schande gemaakt en wordt door hen gehaat, als een bladloze en onvruchtbare boom.
29 O mijn zoon! Wees als een vruchtbare boom langs de weg, wiens vrucht wordt gegeten door iedereen die voorbijgaat, en de dieren van de woestijn rusten in zijn schaduw en eten van zijn bladeren.
30 O mijn zoon! Elk schaap dat van zijn pad en zijn metgezellen afdwaalt, wordt voedsel voor de wolf.
31 O mijn zoon! Zeg niet: "Mijn heer is een dwaas en ik ben wijs," en vertel niet de taal van onwetendheid en dwaasheid, opdat je niet door hem wordt veracht.
32 O mijn zoon! wees niet een van die dienaren, tot wie hun heren zeggen: "Ga weg van ons," maar wees een van hen tot wie zij zeggen: "Kom dichterbij en kom dichter bij ons."
33 O mijn zoon! liefkoos uw slaaf niet in de aanwezigheid van zijn metgezel, want u weet niet wie van hen uiteindelijk het meest waardevol voor u zal zijn.
34 O mijn zoon! wees niet bang voor uw Heer die u geschapen heeft, opdat Hij niet stil zal zijn tegenover u.
35 O mijn zoon! maak uw spraak schoon en verzacht uw tong; en laat uw metgezel niet op uw voet treden, opdat hij op een ander moment op uw borst zal treden.
36 O mijn zoon! als u een wijze man slaat met een woord van wijsheid, zal het in zijn borst sluimeren als een subtiel gevoel van schaamte; maar als u de onwetende met een stok slaat, zal hij noch begrijpen noch horen.
37 O mijn zoon! als je een wijze man voor je behoeften stuurt, geef hem dan niet veel bevelen, want hij zal je zaken doen zoals je wilt: en als je een dwaas stuurt, geef hem dan geen bevelen, maar ga zelf en doe je zaken, want als je hem beveelt, zal hij niet doen wat je wilt. Als ze je op zaken sturen, haast je dan om het snel te doen.
38 O mijn zoon! maak geen vijand van een man die sterker is dan jijzelf, want hij zal je maat nemen en zijn wraak op je nemen.
39 O mijn zoon! beproef je zoon en je dienaar, voordat je je bezittingen aan hen toevertrouwt, opdat ze ze niet wegnemen; want hij die een volle hand heeft, wordt wijs genoemd, zelfs als hij dom en onwetend is, en hij die een lege hand heeft, wordt arm en onwetend genoemd, zelfs als hij de prins van de wijzen is.
40 O mijn zoon! Ik heb een colocynth gegeten en aloë doorgeslikt, en ik heb niets bitterder gevonden dan armoede en schaarste.
41 O mijn zoon! leer uw zoon zuinigheid en honger, opdat hij het goed zal doen in het beheer van zijn huishouden.
42 O mijn zoon! leer de onwetenden niet de taal van wijzen, want het zal hem te zwaar vallen.
43 O mijn zoon! toon uw toestand niet aan uw vriend, opdat u niet door hem veracht wordt.

44 O mijn zoon! de blindheid van het hart is erger dan de blindheid van de ogen, want de blindheid van de ogen kan beetje bij beetje geleid worden, maar de blindheid van het hart wordt niet geleid, en het verlaat het rechte pad en gaat een kromme weg.
45 O mijn zoon! het struikelen van een man met zijn voet is beter dan het struikelen van een n met zijn tong.
46 O mijn zoon! een vriend die dichtbij is, is beter dan een voortreffelijker broeder die ver weg is.
47 O mijn zoon! schoonheid vergaat, maar geleerdheid blijft, en de wereld neemt af en wordt ijdel, maar een goede naam wordt noch ijdel noch neemt af.
48 O mijn zoon! de man die geen rust heeft, zijn dood zou beter zijn dan zijn leven; en het geluid van geween is beter dan het geluid van gezang; want verdriet en geween, als de vrees voor God in hen is, zijn beter dan het geluid van gezang en vreugde.
49 O mijn kind! de dij van een kikker in je hand is beter dan een gans in de pot van je buurman; en een schaap dichtbij je is beter dan een os ver weg; en een mus in je hand is beter dan duizend vliegende mussen; en armoede die verzamelt is beter dan het verspreiden van veel proviand; en een levende vos is beter dan een dode leeuw; en een pond wol is beter dan een pond rijkdom, ik bedoel van goud en zilver; want het goud en het zilver zijn verborgen en bedekt in de aarde, en worden niet gezien; maar de wol blijft op de markten en wordt gezien, en het is een schoonheid voor hem die het draagt.
50 O mijn zoon! een klein fortuin is beter dan een verspreid fortuin.
51 O mijn zoon! een levende hond is beter dan een dode arme man.
52 O mijn zoon! een arme man die goed doet is beter dan een rijke man die dood is in zonden.
53 O mijn zoon! bewaar een woord in je hart, en het zal je veel zijn, en pas op dat je het geheim van je vriend niet onthult.
54 O mijn zoon! laat geen woord uit je mond komen voordat je met je hart hebt overlegd. En sta niet tussen twistende personen, want van een slecht woord komt ruzie, en van ruzie komt oorlog, en van oorlog komt gevecht, en je zult gedwongen worden om getuigenis af te leggen; maar vlucht daarvandaan en rust uit.
55 O mijn zoon! weersta geen man die sterker is dan jijzelf, maar verkrijg een geduldige geest, en uithoudingsvermogen en een oprecht gedrag, want er is niets beters dan dat.
56 O mijn zoon! haat je eerste vriend niet, want de tweede zal misschien niet lang duren.
57 O mijn zoon! bezoek de arme in zijn ellende, en spreek over hem in de aanwezigheid van de Sultan, en doe je best om hem te redden uit de muil van de leeuw.
58 O mijn zoon! verheug je niet over de dood van je vijand, want na een tijdje zul je zijn naaste zijn, en degene die je bespot, respecteer en eer je en wees hem voor in de begroeting.
59 O mijn zoon! als het water in de hemel stil zou staan, en een zwarte kraai wit zou worden, en mirre zoet als honing, dan zouden onwetende mensen en dwazen het begrijpen en wijs worden.
60 O mijn zoon! als je wijs wilt zijn, weerhoud dan je tong van liegen, en je hand van stelen, en je ogen van het aanschouwen van kwaad; dan zul je wijs genoemd worden.
61 O mijn zoon! laat de wijze man je slaan met een stok, maar laat de dwaas je niet zalven met zoete zalf. Wees nederig in je jeugd en je zult geëerd worden in je ouderdom.
62 O mijn zoon! weersta geen man in de dagen van zijn macht, noch een rivier in de dagen van haar overstroming.
63 O mijn zoon! wees niet overhaast in het huwelijk van een vrouw, want als het goed afloopt, zal ze zeggen: 'Mijn heer, zorg voor mij'; en als het slecht afloopt, zal ze hem die de oorzaak ervan was, beoordelen.
64 O mijn zoon! wie elegant is in zijn kleding, is hetzelfde in zijn spraak; en wie een armoedig uiterlijk heeft in zijn kleding, is hetzelfde in zijn spraak.
65 O mijn zoon! als je een diefstal hebt gepleegd, maak het dan bekend aan de sultan en geef hem er een deel van, zodat je van hem verlost kunt worden, want anders zul je bitterheid verdragen.
66 O mijn zoon! maak een vriend van de man wiens hand verzadigd en gevuld is, en maak geen vriend van de man wiens hand gesloten en hongerig is.
67 Er zijn vier dingen waarin noch de koning, noch zijn leger veilig kunnen zijn: onderdrukking door de vizier, slecht bestuur, perversie van de wil en tirannie over de onderdaan. En vier dingen die niet verborgen kunnen worden: de verstandigen, de dwazen, de rijken en de armen.'

HOOFDSTUK 3

Ahikar trekt zich terug uit actieve deelname aan staatszaken. Hij draagt zijn bezittingen over aan zijn verraderlijke neef. Hier is het verbazingwekkende verhaal van hoe een ondankbare verkwister vervalst. Een slim plan om Ahikar te verstrikken resulteert in zijn veroordeling tot de dood. Blijkbaar het einde van Ahikar.

1 Aldus sprak Haiqâr, en toen hij deze bevelen en spreuken aan Nadan, de zoon van zijn zuster, had beëindigd, beeldde hij zich in dat hij ze allemaal zou houden, en hij wist niet dat hij in plaats daarvan vermoeidheid, minachting en spot aan hem toonde.

2 Daarna zat Haiqâr stil in zijn huis en gaf aan Nadan al zijn goederen, en de slaven, en de dienstmaagden, en de paarden, en het vee, en alles wat hij had bezeten en verkregen; en de macht van het bieden en verbieden bleef in de hand van Nadan.

3 En Haiqâr zat in zijn huis te rusten, en af en toe ging Haiqâr zijn eer bewijzen aan de koning, en keerde naar huis terug. 4 Toen Nadan nu bemerkte dat de macht van het bieden en verbieden in zijn eigen hand was, verachtte hij de positie van Haiqâr en bespotte hem, en begon hem te beschuldigen wanneer hij verscheen, zeggende: 'Mijn oom Haiqâr is in zijn jeugd, en hij weet nu niets meer.' 5 En hij begon de slaven en de dienstmaagden te slaan, en de paarden en de kamelen te verkopen en verkwistend te zijn met alles wat zijn oom Haiqâr had bezeten. 6 En toen Haiqâr zag dat hij geen medelijden had met zijn dienaren noch met zijn huishouden, stond hij op en joeg hem uit zijn huis, en zond om de koning te informeren dat hij zijn bezittingen en zijn proviand had verspreid.

7 En de koning stond op en riep Nadan en zei tot hem: 'Zolang Haiqâr gezond blijft, zal niemand over zijn goederen, noch over zijn huishouden, noch over zijn bezittingen heersen.'

8 En de hand van Nadan werd opgeheven van zijn oom Haiqâr en van al zijn goederen, en in de tussentijd ging hij noch in noch uit, noch groette hij hem.

9 Daarop bekeerde Haiqâr zich van zijn arbeid met Nadan, de zoon van zijn zuster, en hij bleef zeer bedroefd.

10 En Nadan had een jongere broer genaamd Benuzârdân, dus Haiqâr nam hem tot zich in plaats van Nadan, en bracht hem groot en eerde hem met de grootste eer. En hij gaf hem alles wat hij bezat, en maakte hem gouverneur van zijn huis.

11 Toen Nadan nu begreep wat er gebeurd was, werd hij bevangen door afgunst en jaloezie, en hij begon te klagen bij iedereen die hem ondervroeg, en zijn oom Haiqâr te bespotten, zeggende: 'Mijn oom heeft mij uit zijn huis verjaagd, en heeft mijn broer boven mij verkozen, maar als de Allerhoogste God mij de macht geeft, zal ik het ongeluk over hem brengen om gedood te worden.'

12 En Nadan bleef nadenken over het struikelblok dat hij voor hem zou kunnen bedenken. En na een tijdje dacht Nadan erover na, en schreef een brief aan Achis, zoon van Shah de Wijze, koning van Perzië, zeggende:

13 'Vrede en gezondheid en macht en eer van Sanherib, koning van Assyrië en Nineve, en van zijn vizier en zijn secretaris Haiqâr aan u, o grote koning! Laat er penningen zijn tussen u en mij.' 14 En wanneer deze brief u bereikt, indien gij opstaat en snel naar de vlakte van Nisrin gaat, en naar Assyrië, en naar Nineve, zal ik het koninkrijk aan u overdragen zonder oorlog en zonder slagorde.'

15 En hij schreef ook een andere brief in de naam van Haiqâr aan Farao, de koning van Egypte. 'Laat er vrede zijn tussen u en mij, o machtige koning!

16 Indien gij op het moment dat deze brief u bereikt, opstaat en naar Assyrië en Nineve gaat naar de vlakte van Nisrin, zal ik het koninkrijk aan u overdragen zonder oorlog en zonder strijd.'

17 En het schrift van Nadan was gelijk aan het schrift van zijn oom Haiqâr.

18 Toen vouwde hij de twee brieven op en verzegelde ze met het zegel van zijn oom Haiqâr; ze waren niettemin in het paleis van de koning. 19 Toen ging hij en schreef een brief van de koning aan zijn oom Haiqâr: 'Vrede en gezondheid aan mijn vizier, mijn secretaris, mijn kanselier, Haiqâr.

20 O Haiqâr, wanneer deze brief je bereikt, verzamel dan alle soldaten die bij je zijn, en laat ze perfect gekleed zijn in kleding en in aantal, en breng ze op de vijfde dag naar mij in de vlakte van Nisrîn.

21 En wanneer je me daar naar je toe ziet komen, haast je dan en laat het leger tegen me optrekken als een vijand die met me zou willen vechten, want ik heb de ambassadeurs van farao, de koning van Egypte, bij me, zodat ze de sterkte van ons leger kunnen zien en ons kunnen vrezen, want ze zijn onze vijanden en ze haten ons.'

22 Toen verzegelde hij de brief en stuurde hem naar Haiqâr door een van de dienaren van de koning. En hij nam de andere brief die hij had geschreven en spreidde hem uit voor de koning en las hem voor en toonde hem het zegel.

23 En toen de koning hoorde wat er in de brief stond, was hij verbijsterd met een grote verbijstering en was hij vertoornd met een grote en felle woede, en zei: 'Ah, ik heb mijn wijsheid getoond! Wat heb ik Haiqâr gedaan dat hij deze brieven aan mijn vijanden heeft geschreven? Is dit mijn beloning van hem voor mijn weldaden aan hem?'

24 En Nadan zei tegen hem: 'Wees niet bedroefd, o koning! en wees niet toornig, maar laten we naar de vlakte van Nisrîn gaan en zien of het verhaal waar is of niet.'

25 Toen stond Nadan op de vijfde dag op en nam de koning en de soldaten en de vizier mee, en zij gingen naar de woestijn naar de vlakte van Nisrîn.

En de koning keek, en zie! Haiqâr en het leger waren in slagorde opgesteld.
26 En toen Haiqâr zag dat de koning daar was, naderde hij en gaf het leger een teken om te bewegen alsof ze in oorlog waren en om in slagorde tegen de koning te vechten zoals het in de brief was gevonden, hij wist niet wat voor een kuil Nadan voor hem had gegraven.
27 En toen de koning de daad van Haiqâr zag, werd hij bevangen door angst en schrik en verbijstering, en was toornig met een grote woede.
28 En Nadan zeide tot hem: Hebt gij gezien, o mijn heer de koning! wat deze ellendeling heeft gedaan? Maar wees niet toornig en wees niet bedroefd noch gekweld, maar ga naar uw huis en zit op uw troon, en ik zal Haiqâr gebonden en geketend met kettingen tot u brengen, en ik zal uw vijand zonder moeite van u wegjagen.
29 En de koning keerde terug naar zijn troon, geërgerd over Haiqâr, en deed niets aan hem. En Nadan ging naar Haiqâr en zeide tot hem: W'allah, o mijn oom! De koning verheugt zich waarlijk in u met grote vreugde en dankt u dat u hebt gedaan wat hij u bevolen heeft.
30 En nu heeft hij mij naar u toe gezonden, opdat gij de soldaten naar hun plichten zoudt sturen en zelf naar hem toe zoudt komen met uw handen op de rug gebonden en uw voeten geketend, opdat de gezanten van Farao dit mogen zien, en opdat de koning door hen en door hun koning gevreesd mag worden.'
31 Toen antwoordde Haiqâr en zei: 'Horen is gehoorzamen.' En hij stond terstond op en bond zijn handen op de rug en ketende zijn voeten.
32 En Nadan nam hem mee en ging met hem naar de koning. En toen Haiqâr in de tegenwoordigheid van de koning kwam, boog hij voor hem op de grond en wenste de koning macht en eeuwig leven.
33 Toen zei de koning: 'O Haiqâr, mijn secretaris, de gouverneur van mijn zaken, mijn kanselier, de heerser van mijn staat, vertel mij welk kwaad ik u heb aangedaan dat u mij met deze lelijke daad hebt beloond.'
34 Toen lieten ze hem de brieven zien in zijn handschrift en met zijn zegel. En toen Haiqâr dit zag, beefden zijn ledematen en was zijn tong meteen vastgebonden, en hij kon geen woord uit angst spreken; maar hij boog zijn hoofd naar de aarde en was stom.
35 En toen de koning dit zag, voelde hij zeker dat het ding van hem was, en hij stond meteen op en beval hen Haiqâr te doden en zijn nek met het zwaard buiten de stad te slaan.
36 Toen schreeuwde Nadan en zei: 'O Haiqâr, o zwart gezicht! Wat baat je je meditatie of je kracht bij het doen van deze daad aan de koning?'
37 Zo zegt de verteller. En de naam van de zwaardvechter was Abu Samîk. En de koning zei tegen hem: 'O zwaardvechter! Sta op, ga, klief de nek van Haiqâr bij de deur van zijn huis, en werp zijn hoofd honderd el van zijn lichaam af.'
38 Toen knielde Haiqâr voor de koning neer en zei: Laat mijn heer de koning voor eeuwig leven! En als u mij wilt doden, laat uw wens dan vervuld worden; en ik weet dat ik niet schuldig ben, maar de goddeloze man moet rekenschap afleggen van zijn goddeloosheid; niettemin, o mijn heer de koning! Ik smeek u en uw vriendschap, sta de zwaardvechter toe mijn lichaam aan mijn slaven te geven, zodat zij mij kunnen begraven, en laat uw slaaf uw offer zijn.
39 De koning stond op en beval de zwaardvechter met hem te doen zoals hij wilde.
40 En hij beval zijn dienaren terstond Haiqâr en de zwaardvechter te nemen en naakt met hem mee te gaan, zodat zij hem konden doden.
41 En toen Haiqâr zeker wist dat hij gedood zou worden, zond hij zijn vrouw en zei tegen haar: 'Kom naar buiten en ontmoet mij, en laat er duizend jonge maagden bij je zijn, en kleed ze in gewaden van purper en zijde, zodat ze voor mijn dood om mij kunnen wenen.
42 En bereid een tafel voor de zwaardvechter en voor zijn dienaren. En meng veel wijn, zodat ze kunnen drinken.'
43 En ze deed alles wat hij haar beval. En ze was erg wijs, slim en voorzichtig. En ze verenigde alle mogelijke hoffelijkheid en geleerdheid.
44 En toen het leger van de koning en de zwaardvechter arriveerden, vonden ze de tafel in orde, en de wijn en de luxueuze spijzen, en ze begonnen te eten en te drinken totdat ze volgepropt en dronken waren.
45 Toen nam Haiqâr de zwaardvechter apart van het gezelschap en zei: 'O Abu Samîk, weet je niet dat toen Sarhadum de koning, de vader van Sanherib, je wilde doden, ik je nam en je op een bepaalde plaats verstopte totdat de woede van de koning was bekoeld en hij naar je vroeg?
46 En toen ik je in zijn aanwezigheid bracht, verheugde hij zich in je: en herinner je nu de vriendelijkheid die ik je heb bewezen.
47 En ik weet dat de koning berouw zal hebben over mij en met grote toorn zal zijn over mijn terechtstelling.
48 Want ik ben niet schuldig, en het zal zijn wanneer u mij voor hem in zijn paleis zult presenteren, dat u groot geluk zult ontmoeten, en weten dat Nadan, de zoon van mijn zuster, mij heeft

bedrogen en deze slechte daad aan mij heeft gedaan, en de koning zal berouw hebben dat hij mij heeft gedood; en nu heb ik een kelder in de tuin van mijn huis, en niemand weet ervan.
49 Verberg mij daarin met medeweten van mijn vrouw. En ik heb een slaaf in de gevangenis die verdient gedood te worden.
50 Breng hem eruit en kleed hem in mijn kleren, en beveel de dienaren als ze dronken zijn om hem te doden. Ze zullen niet weten wie het is die ze doden.
51 En werp zijn hoofd honderd el van zijn lichaam af, en geef zijn lichaam aan mijn slaven, opdat zij het begraven. En u zult een grote schat bij mij hebben weggelegd.
52 En toen deed de zwaardvechter zoals Haiqâr hem had bevolen, en hij ging naar de koning en zei tegen hem: 'Moge je hoofd voor altijd leven!'
53 Toen liet Haiqârs vrouw hem elke week in de schuilplaats neer wat voor hem voldoende was, en niemand wist ervan behalve zijzelf.
54 En het verhaal werd gerapporteerd en herhaald en verspreid in elke plaats over hoe Haiqâr de Wijze was gedood en dood was, en alle mensen van die stad rouwden om hem.
55 En ze weenden en zeiden: 'Ach voor jou, O Haiqâr! en voor je geleerdheid en je hoffelijkheid! Hoe treurig over jou en over je kennis! Waar kan iemand anders als jij worden gevonden? en waar kan er een man zijn die zo intelligent, zo geleerd, zo bekwaam in het regeren is dat hij op jou lijkt, zodat hij jouw plaats kan innemen?'
56 Maar de koning had berouw over Haiqâr, en zijn berouw baatte hem niets.
57 Toen riep hij Nadan en zei tegen hem: 'Ga en neem je vrienden mee en maak een rouw en een geween om je oom Haiqâr, en weeklaag over hem zoals de gewoonte is, en doe eer aan zijn nagedachtenis.'
58 Maar toen Nadan, de dwaze, de onwetende, de hardvochtige, naar het huis van zijn oom ging, weende hij niet, noch treurde hij, noch klaagde hij, maar verzamelde hij harteloze en losbandige mensen en begon te eten en te drinken.
59 En Nadan begon de dienstmaagden en de slaven die Haiqâr toebehoorden te grijpen, en bond ze vast en martelde ze en sloeg ze met een pijnlijke afstraffing.
60 En hij respecteerde de vrouw van zijn oom niet, zij die hem had opgevoed als haar eigen jongen, maar wilde dat ze met hem in zonde zou vallen.
61 Maar Haiqâr was in de schuilplaats gesneden, en hij hoorde het gehuil van zijn slaven en zijn buren, en hij prees de Allerhoogste God, de Barmhartige, en gaf dank, en hij bad altijd en smeekte de Allerhoogste God.
62 En de zwaardvechter kwam van tijd tot tijd naar Haiqâr terwijl hij in het midden van de schuilplaats was: en Haiqâr kwam en smeekte hem. En hij troostte hem en wenste hem verlossing.
63 En toen het verhaal in andere landen werd gemeld dat Haiqâr de Wijze was gedood, waren alle koningen bedroefd en verachtten koning Sanherib, en zij rouwden om Haiqâr de oplosser van raadsels.

HOOFDSTUK 4

"De raadsels van de Sfinx." Wat er werkelijk met Ahikar gebeurde. Zijn terugkeer.
1 En toen de koning van Egypte ervoor had gezorgd dat Haiqâr werd gedood, stond hij meteen op en schreef een brief aan koning Sanherib, waarin hij hem herinnerde aan 'de vrede en de gezondheid en de macht en de eer die wij speciaal voor jou wensen, mijn geliefde broeder, koning Sanherib.
2 Ik heb verlangd om een kasteel te bouwen tussen de hemel en de aarde, en ik wil dat je me een wijze, slimme man van jezelf stuurt om het voor me te bouwen, en om me al mijn vragen te beantwoorden, en dat ik de belastingen en de invoerrechten van Assyrië mag hebben voor drie jaar.'
3 Toen verzegelde hij de brief en stuurde hem naar Sanherib.
4 Hij nam het en las het en gaf het aan zijn viziers en aan de edelen van zijn koninkrijk, en zij waren verbijsterd en beschaamd, en hij was woedend met een grote toorn, en was verward over hoe hij moest handelen.
5 Toen verzamelde hij de oude mannen en de geleerde mannen en de wijzen en de filosofen, en de waarzeggers en de astrologen, en iedereen die in zijn land was, en las hun de brief voor en zei tot hen: 'Wie onder u zal naar Farao, de koning van Egypte, gaan en hem zijn vragen beantwoorden?'
6 En zij zeiden tot hem: 'O onze heer de koning! Weet dat er niemand in uw koninkrijk is die bekend is met deze vragen, behalve Haiqâr, uw vizier en secretaris.
7 Maar wat ons betreft, wij hebben geen vaardigheid in dit, tenzij het Nadan is, de zoon van zijn zuster, want hij heeft hem al zijn wijsheid en geleerdheid en kennis geleerd. Roep hem bij u, misschien kan hij deze harde knoop losmaken.'
8 Toen riep de koning Nadan en zei tegen hem: 'Kijk naar deze brief en begrijp wat erin staat.' En toen Nadan het las, zei hij: 'O mijn heer! Wie is in staat om een kasteel te bouwen tussen de hemel en de aarde?'
9 En toen de koning de woorden van Nadan hoorde, werd hij bedroefd met een groot en pijnlijk verdriet,

en stapte van zijn troon en ging in de as zitten, en begon te wenen en te jammeren over Haiqâr.
10 Zeggende: 'O mijn verdriet! O Haiqâr, die de geheimen en de raadsels kende! Wee mij voor jou, o Haiqâr! O leraar van mijn land en heerser van mijn koninkrijk, waar zal ik jouw gelijke vinden? O Haiqâr, o leraar van mijn land, waar zal ik mij voor jou wenden? Wee mij voor jou! hoe heb ik je vernietigd! en ik luisterde naar het gepraat van een domme, onwetende jongen zonder kennis, zonder religie, zonder mannelijkheid.
11 Ah! en nogmaals Ah voor mezelf! wie kan jou mij geven voor één keer, of mij vertellen dat Haiqâr leeft? en ik zou hem de helft van mijn koninkrijk geven.
12 Waar komt dit vandaan? Ah, Haiqâr! dat ik jou voor één keer zou zien, dat ik mijn buik vol zou krijgen van het staren naar jou, en van het genieten van jou.
13 Ah! O mijn verdriet voor jou voor alle tijden! O Haiqâr, hoe heb ik jou gedood! en ik heb niet getreurd in jouw geval totdat ik het einde van de zaak had gezien.'
14 En de koning bleef dag en nacht wenen. Nu, toen de zwaardvechter de woede van de koning en zijn verdriet voor Haiqâr zag, werd zijn hart verzacht jegens hem, en hij naderde hem en zei tot hem:
15 'O mijn heer! beveel uw dienaren om mijn hoofd af te hakken.' Toen zei de koning tot hem: 'Wee u, Abu Samîk, wat is uw schuld?'
16 En de zwaardvechter zei tot hem: 'O mijn meester! Iedere slaaf die handelt in strijd met het woord van zijn meester wordt gedood, en ik heb in strijd met uw bevel gehandeld.'
17 Toen zei de koning tot hem: 'Wee u, O Abu Samîk, waarin hebt u in strijd met mijn bevel gehandeld?'
18 En de zwaardvechter zei tot hem: 'O mijn heer! U hebt mij bevolen Haiqâr te doden, en ik wist dat u berouw zou tonen over hem, en dat hem onrecht was aangedaan, en ik heb hem op een bepaalde plaats verborgen, en ik heb een van zijn slaven gedood, en hij is nu veilig in de put, en als u mij beveelt, zal ik hem tot u brengen.'
19 En de koning zei tot hem: 'Wee u, O Abu Samîk! U hebt mij bespot en ik ben uw heer.'
20 En de zwaardvechter zei tot hem: 'Nee, maar bij het leven van uw hoofd, o mijn heer! Haiqâr is veilig en levend.'
21 En toen de koning dat gezegde hoorde, voelde hij zich zeker van de zaak, en zijn hoofd zwom, en hij viel flauw van vreugde, en hij beval hen Haiqâr te brengen.
22 En hij zei tot de zwaardvechter: 'O trouwe dienaar! als uw toespraak waar is, zou ik u graag verrijken, en uw waardigheid verheffen boven die van al uw vrienden.'
23 En de zwaardvechter liep vrolijk verder totdat hij bij Haiqârs huis kwam. En hij opende de deur van de schuilplaats, en ging naar beneden en vond Haiqâr zitten, God prijzend, en Hem dankend.
24 En hij riep tot hem, zeggende: 'O Haiqâr, ik breng de grootste vreugde, en geluk, en verrukking!'
25 En Haiqâr zei tegen hem: 'Wat is het nieuws, o Abu Samîk?' En hij vertelde hem alles over Farao van het begin tot het einde. Toen nam hij hem mee en ging naar de koning.
26 En toen de koning naar hem keek, zag hij dat hij in een staat van gebrek verkeerde, en dat zijn haar lang was geworden als dat van wilde dieren en zijn nagels als de klauwen van een adelaar, en dat zijn lichaam vuil was van stof, en de kleur van zijn gezicht was veranderd en vervaagd en nu als as was.
27 En toen de koning hem zag, werd hij bedroefd over hem en stond onmiddellijk op en omhelsde hem en kuste hem, en weende over hem en zei: 'Geprezen zij God! die u tot mij heeft teruggebracht.'
28 Toen troostte hij hem en troostte hem. En hij trok zijn mantel uit, en deed die aan de zwaardvechter, en was zeer genadig voor hem, en gaf hem grote rijkdom, en liet Haiqâr rusten.
29 Toen zei Haiqâr tot de koning: 'Laat mijn heer de koning voor eeuwig leven! Dit zijn de daden van de kinderen van de wereld. Ik heb mij een palmboom grootgebracht, zodat ik erop kon leunen, en hij boog zijwaarts, en wierp mij neer.
30 Maar, o mijn Heer! sinds ik voor u ben verschenen, laat geen zorg u onderdrukken! En de koning zeide tot hem: Gezegend zij God, die u barmhartigheid betoonde, en wist dat u onrecht was aangedaan, en u gered en u van de dood gered heeft.
31 Maar ga naar het warme bad, en scheer uw hoofd, en knip uw nagels, en verwissel uw kleren, en vermaak uzelf gedurende veertig dagen, opdat gij goed aan uzelf moogt doen en uw toestand verbeteren en de kleur van uw gezicht tot u terug moge komen.
32 Toen trok de koning zijn kostbare mantel uit, en deed die aan Haiqâr, en Haiqâr dankte God en boog zich neer voor de koning, en vertrok blij en gelukkig naar zijn woning, de Allerhoogste God lovend.
33 En het volk van zijn huis verheugde zich met hem, en zijn vrienden en allen die hoorden dat hij leefde, verheugden zich ook.

HOOFDSTUK 5

De brief van de "raadsels" wordt aan Ahikar getoond. De jongens op de adelaars. De eerste "vliegtuig"-rit. Op naar Egypte. Ahikar, een man van wijsheid, heeft ook gevoel voor humor. (Vers 27).

1 En hij deed zoals de koning hem bevolen had, en nam veertig dagen rust.

2 Toen kleedde hij zich in zijn vrolijkste kleed, en ging rijdend naar de koning, met zijn slaven achter hem en voor hem, verheugd en opgetogen.

3 Maar toen Nadan, de zoon van zijn zuster, begreep wat er gebeurde, greep angst hem aan en schrik, en hij was verbijsterd, niet wetend wat te doen.

4 En toen Haiqâr het zag, ging hij naar de koning toe en groette hem, en hij beantwoordde de groet, en liet hem naast hem zitten, zeggende tot hem:
'O mijn liefste Haiqâr! Kijk naar deze brieven die de, koning van Egypte naar ons stuurde, nadat hij had gehoord dat je gedood was.

5 Zij hebben ons getergd en overwonnen, en velen van de mensen van ons land zijn naar Egypte gevlucht uit angst voor de belastingen die de koning van Egypte van ons heeft geëist.

6 Toen nam Haiqâr de brief, las hem en begreep de inhoud ervan.

7 Toen zei hij tegen de koning: 'Wees niet toornig, mijn heer! Ik zal naar Egypte gaan, en ik zal de antwoorden aan Farao teruggeven, en ik zal hem deze brief tonen, en ik zal hem antwoorden over de belastingen, en ik zal al degenen die zijn weggelopen terugsturen; en ik zal uw vijanden te schande maken met de hulp van de Allerhoogste God, en voor het geluk van uw koninkrijk.'

8 En toen de koning deze toespraak van Haiqâr hoorde, verheugde hij zich met grote vreugde, en zijn hart werd verruimd en hij betoonde hem gunst.

9 En Haiqâr zei tegen de koning: 'Geef mij een uitstel van veertig dagen, zodat ik deze kwestie kan overwegen en beheren.' En de koning stond dit toe.

10 En Haiqâr ging naar zijn woning, en hij beval de jagers om twee jonge arendjes voor hem te vangen, en zij namen ze gevangen en brachten ze naar hem toe: en hij beval de wevers van touwen om twee katoenen kabels voor hem te weven, elk tweeduizend el lang, en hij liet de timmerlieden brengen en beval hen om twee grote kisten te maken, en zij deden dit.

11 Toen nam hij twee kleine jongens, en bracht elke dag door met het offeren van lammeren en het voeden van de arenden en de jongens, en het laten rijden van de jongens op de ruggen van de arenden, en hij bond ze vast met een stevige knoop, en bond de kabel aan de voeten van de arenden, en liet ze elke dag beetje bij beetje omhoog vliegen, tot een afstand van tien el, totdat ze eraan gewend raakten en eraan geleerd waren; en ze stegen over de hele lengte van het touw totdat ze de lucht bereikten; de jongens waren op hun ruggen. Toen trok hij ze naar zich toe.

12 En toen Haiqâr zag dat zijn wens vervuld was, gaf hij de jongens de opdracht om te schreeuwen wanneer ze naar de hemel werden gedragen, zeggende:

13 'Breng ons klei en steen, zodat we een kasteel voor koning Farao kunnen bouwen, want we zijn lui.'

14 En Haiqâr was nooit klaar met hen te trainen en te oefenen totdat ze het hoogst mogelijke punt (van vaardigheid) hadden bereikt.

15 Toen liet hij hen achter en ging naar de koning en zei tegen hem: 'O mijn heer! Het werk is voltooid volgens uw wens. Sta met mij op, zodat ik u het wonder kan laten zien.'

16 Dus sprong de koning op en ging bij Haiqâr zitten en ging naar een ruime plaats en stuurde om de arenden en de jongens te halen, en Haiqâr bond ze vast en liet ze de hele lengte van de touwen in de lucht los, en ze begonnen te schreeuwen zoals hij ze had geleerd. Toen trok hij ze naar zich toe en zette ze op hun plaats.

17 En de koning en degenen die bij hem waren, verwonderden zich met een groot wonder: en de koning kuste Haiqâr tussen zijn ogen en zei tegen hem: 'Ga in vrede, o mijn geliefde! O trots van mijn koninkrijk! naar Egypte en beantwoord de vragen van Farao en overwin hem door de kracht van de Allerhoogste God.'

18 Toen nam hij afscheid van hem en nam zijn troepen en zijn leger en de jonge mannen en de arenden, en ging naar de woningen van Egypte; en toen hij was aangekomen, keerde hij zich naar het land van de koning.

19 En toen het volk van Egypte vernam dat Sanherib een man van zijn Geheime Raad had gestuurd om met Farao te spreken en zijn vragen te beantwoorden, brachten zij het nieuws naar koning Farao, en hij stuurde een groep van zijn Geheime Raadsleden om hem voor hem te brengen.

20 En hij kwam en trad in de tegenwoordigheid van Farao, en boog zich voor hem neer zoals het past om koningen te doen.

21 En hij zeide tot hem: O mijn heer de koning! Sanherib de koning begroet u met overvloed van vrede en macht, en eer.

22 En hij heeft mij gezonden, die een van zijn slaven ben, opdat ik u uw vragen zal beantwoorden, en al uw wensen zal vervullen; want gij hebt

gezonden om van mijn heer de koning een man te vragen, die u een kasteel zal bouwen tussen de hemel en de aarde.
23 En ik zal het voor u bouwen, met de hulp van de Allerhoogste God en uw edele gunst en de macht van mijn heer de koning, zoals gij wilt.
24 Maar, o mijn heer de koning! wat gij daarin hebt gezegd over de belastingen van Egypte gedurende drie jaar - nu is de stabiliteit van een koninkrijk strikte rechtvaardigheid, en indien gij wint en mijn hand niet bekwaam is om u te antwoorden, dan zal mijn heer de koning u de belastingen zenden, die gij hebt genoemd.
25 En indien ik u op uw vragen heb geantwoord, zal het aan u overblijven om alles wat u hebt vermeld, naar mijn heer de koning te sturen.'
26 En toen Farao die toespraak hoorde, verwonderde hij zich en was verbijsterd door de vrijheid van zijn tong en de aangenaamheid van zijn spraak.
27 En koning Farao zei tot hem: 'O man! wat is uw naam?' En hij zei: 'Uw dienaar is Abiqâm, en ik een kleine mier van de mieren van koning Sanherib.'
28 En Farao zei tot hem: 'Had uw heer niemand van hogere waardigheid dan u, dat hij mij een kleine mier heeft gestuurd om mij te antwoorden en met mij te praten?'
29 En Haiqâr zei tot hem: 'O mijn heer de koning! Ik zou tot God de Allerhoogste willen dat ik mag vervullen wat op uw gedachten is, want God is met de zwakken, opdat Hij de sterken in verwarring mag brengen.'
30 Toen gaf Farao bevel dat zij een woning voor Abiqam moesten klaarmaken en hem moesten voorzien van proviand, vlees en drank, en alles wat hij nodig had.
31 En toen het klaar was, kleedde Farao zich drie dagen later in purper en rood en ging op zijn troon zitten, en al zijn viziers en de magnaten van zijn koninkrijk stonden met hun handen gekruist, hun voeten dicht bij elkaar en hun hoofden gebogen.
32 En Farao zond om Abiqam te halen, en toen hij aan hem werd voorgesteld, boog hij voor hem neer en kuste de grond voor hem.
33 En de koning Farao zei tot hem: 'O Abiqam, op wie ben ik gelijk? En de edelen van mijn koninkrijk, op wie zijn zij gelijk?'
34 En Haiqâr zei tot hem: 'O mijn heer, de verwante, u bent als de afgod Bel, en de edelen van uw koninkrijk zijn als zijn dienaren.'
35 Hij zei tegen hem: 'Ga, en kom morgen hier terug.' Dus ging Haiqâr zoals koning Farao hem had bevolen.
36 En de volgende dag ging Haiqâr naar de aanwezigheid van Farao, en boog zich neer, en stond voor de koning. En Farao was gekleed in een rode kleur, en de edelen waren gekleed in het wit.
37 En Farao zei tegen hem: 'O Abiqâm, op wie ben ik gelijk? En de edelen van mijn koninkrijk, op wie zijn zij gelijk?'
38 En Abiqâm zei tegen hem: 'O mijn heer! U bent als de zon, en uw dienaren zijn als haar stralen.' En Farao zei tegen hem: 'Ga naar uw woning, en kom morgen hier terug.'
39 Toen beval Farao zijn hofhouding om zuiver wit te dragen, en Farao was gekleed als zij en zat op zijn troon, en hij beval hun om Haiqâr te halen. En hij ging naar binnen en zette zich voor hem neer.
40 En Farao zei tot hem: 'O Abiqam, aan wie gelijk ik ben? En mijn edelen, aan wie gelijken zij?'
41 En Abiqam zei tot hem: 'O mijn heer! gij zijt als de maan, en uw edelen zijn als de planeten en de sterren.' En Farao zei tot hem: 'Ga, en morgen zijt gij hier.'
42 Toen gebood Farao zijn dienaren om gewaden van verschillende kleuren te dragen, en Farao droeg een rood fluwelen kleed, en zat op zijn troon, en gebood hun om Abiqam te halen. En hij ging naar binnen en boog zich voor hem neer.
43 En hij zei: 'O Abiqam, aan wie gelijk ik ben? En mijn legers, aan wie gelijken zij?' En hij zei: 'O mijn heer! gij zijt als de maand april, en uw legers zijn als haar bloemen.'
44 En toen de koning het hoorde, verheugde hij zich met grote vreugde en zei: 'O Abiqâm! de eerste keer hebt u mij vergeleken met het afgodsbeeld Bel, en mijn edelen met zijn dienaren.
45 En de tweede keer hebt u mij vergeleken met de zon, en mijn edelen met de zonnestralen.
46 En de derde keer hebt u mij vergeleken met de maan, en mijn edelen met de planeten en de sterren.
47 En de vierde keer hebt u mij vergeleken met de maand april, en mijn edelen met haar bloemen. Maar nu, o Abiqâm! vertel mij, uw heer, koning Sanherib, aan wie is hij gelijk? en zijn edelen, aan wie zijn zij gelijk?'
48 En Haiqâr schreeuwde met luide stem en zei: 'Het zij verre van mij om melding te maken van mijn heer de koning en u die op uw troon zit. Maar sta op, opdat ik u kan vertellen, op wie mijn heer de koning lijkt en op wie zijn edelen lijken.'
49 En Farao was verbijsterd door de vrijheid van zijn tong en zijn stoutmoedigheid in het antwoorden. Toen stond Farao op van zijn troon en stond voor Haiqâr, en zei tot hem: 'Vertel mij nu, opdat ik kan zien, op wie uw heer de koning lijkt, en zijn edelen, op wie zij lijken.'
50 En Haiqâr zei tot hem: 'Mijn heer is de God des hemels, en zijn edelen zijn de bliksemschichten en

de donder, en wanneer hij wil waaien de winden en valt de regen.
51 En hij beveelt de donder, en het bliksemt en regent, en hij houdt de zon vast, en het geeft zijn licht niet, en de maan en de sterren, en zij cirkelen niet.
52 En hij beveelt de storm, en het waait en de regen valt en het vertrapt April en verwoest zijn bloemen en zijn huizen.'
53 En toen Farao deze toespraak hoorde, was hij zeer verbijsterd en was vertoornd met een grote woede, en zei tot hem: 'O man! vertel mij de waarheid, en laat mij weten wie je werkelijk bent.'
54 En hij vertelde hem de waarheid. 'Ik ben Haiqâr, de schrijver, de grootste van de Geheime Raadgevers van koning Sanherib, en ik ben zijn vizier en de Gouverneur van zijn koninkrijk, en zijn Kanselier.'
55 En hij zei tot hem: 'Je hebt de waarheid verteld in dit woord. Maar wij hebben van Haiqâr gehoord, dat koning Sanherib hem gedood heeft, en toch schijnt gij levend en wel te zijn.'
56 En Haiqâr zeide tot hem: Ja, dat was het, maar God zij geprezen, die weet wat verborgen is, want mijn heer de koning heeft bevolen mij te doden, en hij geloofde het woord van losbandige mannen, maar de HEERE heeft mij gered, en gezegend is hij die op Hem vertrouwt.'
57 En Farao zeide tot Haiqâr: Ga, en wees morgen hier, en vertel mij een woord dat ik nooit van mijn edelen noch van de mensen van mijn koninkrijk en mijn land heb gehoord.

HOOFDSTUK 6

De list slaagt. Ahikar beantwoordt elke vraag van Farao. De jongens op de adelaars zijn het hoogtepunt van de dag. Verstand, zo zelden gevonden in de oude geschriften, wordt onthuld in verzen 34-45.
1 En Haiqâr ging naar zijn verblijfplaats en schreef een brief, waarin hij op deze manier zei:
2 Van Sanherib, koning van Assyrië. en Nineveh aan Farao, koning van Egypte.
3 'Vrede zij u, o mijn broeder! en wat wij u hiermee laten weten, is dat een broeder behoefte heeft aan zijn broeder, en koningen van elkaar, en mijn hoop van u is dat u mij negenhonderd talenten goud zou willen lenen, want ik heb het nodig voor de proviand van een aantal soldaten, zodat ik het aan hen kan uitgeven. En na een korte tijd zal ik het u sturen.'
4 Toen vouwde hij de brief op en overhandigde hem de volgende dag aan Farao.
5 En toen hij het zag, was hij verbijsterd en zeide tot hem: Voorwaar, ik heb nog nooit zoiets als deze taal van iemand gehoord.
6 Toen zei Haiqâr tot hem: Voorwaar, dit is een schuld die u verschuldigd bent aan mijn heer de koning.
7 En Farao aanvaardde dit, zeggende: O Haiqâr, het is de gelijke van u die eerlijk bent in de dienst van koningen.
8 Gezegend zij God die u volmaakt heeft gemaakt in wijsheid en u heeft versierd met filosofie en kennis.
9 En nu, o Haiqâr, blijft er over wat wij van u verlangen, dat u zou bouwen als een kasteel tussen hemel en aarde.
10 Toen zei Haiqâr: Horen is gehoorzamen. Ik zal u een kasteel bouwen overeenkomstig uw wens en keuze; maar, o mijn heer, ik bereid ons kalk en steen en klei en werklieden voor, en ik heb bekwame bouwers die voor u zullen bouwen zoals u wenst.
11 En de koning bereidde dat alles voor hem voor, en zij gingen naar een grote plaats; en Haiqâr en zijn jongens kwamen daar, en hij nam de arenden en de jonge mannen met zich mee; en de koning en al zijn edelen gingen en de hele stad verzamelde zich, om te zien wat Haiqâr zou doen.
12 Toen liet Haiqâr de arenden uit de kisten, en bond de jonge mannen op hun ruggen, en bond de touwen aan de voeten van de arenden, en liet ze in de lucht gaan. En zij stegen omhoog, totdat zij tussen hemel en aarde bleven.
13 En de jongens begonnen te schreeuwen, zeggende: 'Breng bakstenen, breng klei, opdat wij het kasteel van de koning kunnen bouwen, want wij staan werkeloos!'
14 En de menigte was verbaasd en verbijsterd, en zij verwonderden zich. En de koning en zijn edelen verwonderden zich.
15 En Haiqâr en zijn dienaren begonnen de werklieden te slaan, en zij schreeuwden om de troepen van de koning, en zeiden tot hen: 'Breng aan de bekwame werklieden wat zij willen en verhinder hen niet van hun werk.'
16 En de koning zei tot hem: 'Gij zijt gek; wie kan iets tot zo'n afstand brengen?'
17 En Haiqâr zei tot hem: 'O mijn heer! hoe zullen wij een luchtkasteel bouwen? En als mijn heer de koning hier was, zou hij op één dag meerdere kastelen hebben gebouwd.'
18 En Farao zei tot hem: 'Ga, o Haiqâr, naar uw woning en rust uit, want wij hebben het bouwen van het kasteel opgegeven, en kom morgen tot mij.'
19 Toen ging Haiqâr naar zijn woning en de volgende dag verscheen hij voor Farao. En Farao

zei: 'O Haiqâr, wat is er nieuws over het paard van uw heer? want wanneer hij hinnikt in het land van Assyrië en Nineve, en onze merries zijn stem horen, verwekken zij hun jongen.'
20 En toen Haiqâr deze woorden hoorde, ging hij heen en nam een kat, en bond haar vast en begon haar met een hevige zweepslag te geselen, totdat de Egyptenaren het hoorden, en zij gingen en vertelden het aan de koning.
21 En Farao zond om Haiqâr te halen, en zeide tot hem: 'O Haiqâr, waarom zweep je zo en slaat je dat stomme beest?'
22 En Haiqâr zeide tot hem: Mijn heer de koning! Voorwaar, zij heeft mij een lelijke daad gedaan, en heeft deze afstraffing en geseling verdiend, want mijn heer koning Sanherib had mij een mooie haan gegeven, en hij had een sterke, ware stem en kende de uren van de dag en de nacht.
23 En de kat is vannacht opgestaan, heeft haar kop afgesneden en is weggegaan. Om die reden heb ik haar deze afstraffing gegeven.'
24 En Farao zei tegen hem: 'O Haiqâr, ik zie aan dit alles dat je oud wordt en in je ouderdom verkeert. Want tussen Egypte en Nineve zijn er achtenzestig parasangen. En hoe is ze vannacht gegaan, heeft ze de kop van je haan afgesneden en is ze teruggekomen?'
25 En Haiqâr zei tegen hem: 'O mijn heer! Als er zo'n grote afstand was tussen Egypte en Nineve, hoe konden je merries dan horen wanneer het paard van mijn heer de koning hinnikt en haar jongen werpt? En hoe kon de stem van het paard Egypte bereiken?'
26 En toen Farao dat hoorde, wist hij dat Haiqâr zijn vragen had beantwoord.
27 En Farao zei: 'O Haiqâr, ik wil dat je touwen van zeezand voor me maakt.'
28 En Haiqâr zei tegen hem: 'O mijn heer de koning! Beveel ze om een touw uit de schatkamer te halen, zodat ik er een kan maken die daarop lijkt.'
29 Toen ging Haiqâr naar de achterkant van het huis en boorde gaten in de ruwe kust van de zee, en nam een handvol zand in zijn hand, zeezand, en toen de zon opkwam en in de gaten drong, spreidde hij het zand in de zon uit totdat het werd alsof het geweven was als touwen.
30 En Haiqâr zei: 'Beveel uw dienaren om deze touwen te nemen, en wanneer u het wilt, zal ik er een paar weven zoals deze.'
31 En Farao zei: 'O Haiqâr, wij hebben hier een molensteen en die is gebroken en ik wil dat jij hem weer naait.'
32 Toen keek Haiqâr ernaar en vond een andere steen.
33 En hij zei tegen Farao: 'O mijn heer! Ik ben een vreemdeling en ik heb geen gereedschap om te naaien.
34 Maar ik wil dat jij je trouwe schoenmakers beveelt om priemen uit deze steen te snijden, zodat ik die molensteen kan naaien.'
35 Toen lachten Farao en al zijn edelen. En hij zei: 'Gezegend zij de Allerhoogste God, die jou deze geest en kennis gaf.'
36 En toen Farao zag dat Haiqâr hem had overwonnen, en hem zijn antwoorden gaf, werd hij terstond opgewonden, en beval hun om voor hem drie jaar belastingen te innen, en om ze naar Haiqâr te brengen.
37 En hij trok zijn gewaden uit en deed ze aan Haiqâr, en zijn soldaten, en zijn dienaren, en gaf hem de kosten van zijn reis.
38 En hij zei tot hem: 'Ga in vrede, o kracht van zijn heer en trots van zijn dokters! Hebben een van de sultans uw gelijken? Breng mijn groeten over aan uw heer koning Sanherib, en vertel hem hoe wij hem geschenken hebben gestuurd, want koningen zijn tevreden met weinig.'
39 Toen stond Haiqâr op, kuste de handen van de koning Farao en kuste de grond voor hem, en wenste hem sterkte en voortzetting, en overvloed in zijn schatkamer, en zei tot hem: 'O mijn heer! Ik verlang van u dat geen van onze landgenoten in Egypte zal blijven.'
40 En Farao stond op en zond herauten om in de straten van Egypte te verkondigen dat niemand van het volk van Assyrië of Nineve in het land van Egypte zou blijven, maar dat zij met Haiqâr mee moesten gaan.
41 Toen ging Haiqâr heen en nam afscheid van koning Farao, en reisde, op zoek naar het land van Assyrië en Nineve; en hij had wat schatten en een grote rijkdom.
42 En toen het nieuws koning Sanherib bereikte dat Haiqâr zou komen, ging hij hem tegemoet en verheugde zich buitengewoon over hem met grote vreugde en omhelsde hem en kuste hem en zei tot hem: 'Welkom thuis, o bloedverwant! mijn broeder Haiqâr, de kracht van mijn koninkrijk, en de trots van mijn rijk.
43 Vraag wat je van mij wilt hebben, zelfs al verlang je de helft van mijn koninkrijk en van mijn bezittingen.'
44 Toen zei Haiqâr tot hem: 'O mijn heer de koning, leef in eeuwigheid! Bewijs gunst, o mijn heer de koning! aan Abu Samîk in mijn plaats, want mijn leven was in de handen van God en in de zijne.'
45 Toen zei Sanherib de koning: 'Eer zij u, o mijn geliefde Haiqâr! Ik zal de positie van Abu Samîk de

zwaardvechter hoger maken dan al mijn Geheime Raadgevers en mijn gunstelingen.'
46 Toen begon de koning hem te vragen hoe het hem met Farao was vergaan vanaf zijn eerste aankomst totdat hij weg was van zijn aanwezigheid, en hoe hij al zijn vragen had beantwoord, en hoe hij de belastingen van hem had ontvangen, en de wisselkleding en de geschenken.
47 En Sanherib de koning verheugde zich met grote vreugde, en zei tot Haiqâr: 'Neem wat je graag zou willen hebben van deze schatting, want het is allemaal binnen het bereik van je hand.'
48 En Haiqâr mid: 'Laat de koning voor eeuwig leven! Ik verlang niets anders dan de veiligheid van mijn heer de koning en de voortzetting van zijn grootheid.
49 O mijn heer! Wat kan ik doen met rijkdom en dergelijke? Maar als u mij gunst wilt bewijzen, geef mij Nadan, de zoon van mijn zuster, zodat ik hem kan vergelden voor wat hij mij heeft aangedaan, en schenk mij zijn bloed en houd mij daarvoor onschuldig.'
50 En Sanherib, de koning, zei: 'Neem hem, ik heb hem aan u gegeven.' En Haiqâr nam Nadan, de zoon van zijn zuster, en bond zijn handen met ijzeren kettingen, en bracht hem naar zijn woning, en deed een zware boei aan zijn voeten, en bond die met een strakke knoop, en nadat hij hem aldus had vastgebonden, wierp hij hem in een donkere kamer, naast de rustplaats, en stelde Nebu-hal aan als schildwacht over hem om hem elke dag een brood en een beetje water te geven.

HOOFDSTUK 7

De gelijkenissen van Ahikar waarin hij de opvoeding van zijn neefjes voltooit. Treffende vergelijkingen. Ahikar noemt de jongen schilderachtige namen. Hier eindigt het verhaal van Ahikar.
1 En wanneer Haiqâr in of uit ging, berispte hij Nadan, de zoon van zijn zuster, en zei wijs tegen hem:
2 'O Nadan, mijn jongen! Ik heb je alles aangedaan wat goed en aardig is en jij hebt me daarvoor beloond met wat lelijk en slecht is en met doden.
3 'O mijn zoon! Er staat in de spreuken: Wie niet met zijn oor luistert, zal hem met zijn nekvel laten luisteren.'
4 En Nadan zei: 'Om welke reden ben je boos op mij?'
5 En Haiqâr zei tot hem: Omdat ik je heb opgevoed, en je heb onderwezen, en je eer en respect heb gegeven en je groot heb gemaakt, en je heb grootgebracht met de beste opvoeding, en je in mijn plaats heb gezet, zodat je mijn erfgenaam in de wereld zou kunnen zijn, en je hebt mij met doden behandeld en mij met mijn ondergang vergolden.
6 Maar de Heer wist dat mij onrecht was aangedaan, en Hij heeft mij gered van het vlees dat jij voor mij had neergezet, want de Heer geneest de gebroken harten en weerhoudt de afgunstigen en de hoogmoedigen.
7 O mijn jongen! Je bent voor mij geweest als de schorpioen die, wanneer hij op koper slaat, het doorboort.
8 O mijn jongen! jij bent als de gazelle die de wortels van de meekrap at, en het voegt mij vandaag toe en morgen zullen ze zich verstoppen in mijn wortels."
9 O mijn jongen! jij bent bij mij geweest die zijn kameraad naakt zag in de koude tijd van de winter; en hij nam koud water en goot het over hem heen.
10 O mijn jongen! jij bent voor mij geweest als een man die een steen nam en die naar de hemel gooide om zijn Heer ermee te stenigen. En de steen raakte niet en reikte niet hoog genoeg, maar werd de oorzaak van schuld en zonde.
11 O mijn jongen! als je mij had geëerd en gerespecteerd en naar mijn woorden had geluisterd, zou je mijn erfgenaam zijn geweest en zou je over mijn domeinen hebben geregeerd.
12 O mijn zoon! weet dat als de staart van de hond of het varken tien el lang was, hij niet in de buurt zou komen van de waarde van die van het paard, zelfs als hij als zijde was.
13 O mijn jongen! Ik dacht dat je mijn erfgenaam zou zijn geweest bij mijn dood; en jij wilde mij doden door je afgunst en je brutaliteit. Maar de Heer heeft mij van je sluwheid verlost.
14 O mijn zoon! Je bent voor mij geweest als een val die op de mesthoop was gezet, en er kwam een mus en vond de val opgezet. En de mus zei tegen de val: "Wat doe je hier?" De val zei: "Ik bid hier tot God."
15 En de leeuwerik vroeg hem ook: "Wat is het stuk hout dat je vasthoudt?" De val zei: "Dat is een jonge eik waarop ik leun als ik bid."
16 De leeuwerik zei: "En wat is dat ding in je mond?" De val zei: "Dat is brood en proviand dat ik meedraag voor alle hongerigen en armen die bij me komen."
17 De leeuwerik zei: "Mag ik dan nu naar voren komen en eten, want ik heb honger?" En de val zei tegen hem: "Kom naar voren." En de leeuwerik naderde, opdat hij zou eten.
18 Maar de val sprong op en greep de leeuwerik bij zijn nek.
19 En de leeuwerik antwoordde en zei tegen de val: "Als dat jouw brood is voor de hongerige,

aanvaardt God jouw aalmoezen en jouw vriendelijke daden niet.
20 En als dat jouw vasten en jouw gebeden zijn, aanvaardt God noch jouw vasten noch jouw gebed van jou, en God zal niet volmaken wat goed is aan jou."
21 O mijn jongen! jij bent voor mij geweest (als) een leeuw die vriendschap sloot met een ezel, en de ezel bleef een tijdje voor de leeuw lopen; en op een dag sprong de leeuw op de ezel en at hem op.
22 O mijn jongen! jij bent voor mij geweest als een kever in het koren, want het doet niets goeds aan iets, maar bederft het koren en knaagt eraan.
23 O mijn jongen! gij zijt als een man geweest die tien maten tarwe zaaide, en toen het oogsttijd was, stond hij op en maaide het, en verzamelde het, en dorste het, en zwoegde er tot het uiterste op, en het bleek tien maten te zijn, en zijn meester zei tot hem: "O gij luiaard! gij zijt niet gegroeid en gij zijt niet gekrompen."
24 O mijn jongen! gij zijt voor mij geweest als de patrijs die in het net was geworpen, en zij kon zichzelf niet redden, maar zij riep de patrijzen toe, dat zij ze met zich in het net zou werpen.
25 O mijn zoon! gij zijt voor mij geweest als de hond die het koud had en die in het huis van de pottenbakker ging om zich te verwarmen.
26 En toen hij warm was geworden, begon hij naar hen te blaffen, en zij joegen hem weg en sloegen hem, opdat hij hen niet zou bijten.
27 O mijn zoon! Je bent voor mij geweest als het varken dat met mensen van kwaliteit het hete bad inging, en toen het uit het hete bad kwam, zag het een smerig gat en het ging erin zitten en wentelde zich erin.
28 O mijn zoon! Je bent voor mij geweest als de geit die zich bij zijn kameraden voegde op weg naar het offer, en het was niet in staat zichzelf te redden.
29 O mijn jongen! De hond die niet gevoed wordt van zijn jacht wordt voedsel voor vliegen.
30 O mijn zoon! De hand die niet werkt en ploegt en (die) hebzuchtig en sluw is, zal van zijn schouder worden afgesneden.
31 O mijn zoon! Het oog waarin geen licht wordt gezien, de raven zullen eraan pikken en het eruit plukken.
32 O mijn jongen! Je bent voor mij geweest als een boom waarvan ze de takken afhakten, en het zei tegen hen: "Als er iets van mij niet in jullie handen was, zouden jullie mij waarlijk niet kunnen afhakken."
33 O mijn jongen! jij bent als de kat tot wie ze zeiden: "Stop met stelen totdat we een gouden ketting voor je maken en je suiker en amandelen voeren."
34 En ze zei: "Ik vergeet de kunst van mijn vader en moeder niet."
35 O mijn zoon! je bent geweest als de slang die op een doornstruik reed toen hij midden in een rivier was, en een wolf hen zag en zei: "Onheil op onheil, en laat degene die het kwaadaardigst is dan zij beiden leiden."
36 En de slang zei tegen de wolf: "De lammeren en de geiten en de schapen die je je hele leven hebt gegeten, zul je ze teruggeven aan hun vaders en hun ouders of niet?"
37 De wolf zei: "Nee." En de slang zei tegen hem: "Ik denk dat je na mij de slechtste van ons bent."
38 O mijn jongen! Ik heb je goed voedsel gegeven en jij hebt mij niet met droog brood gevoed.
39 O mijn jongen! Ik gaf je gesuikerd water om te drinken en goede siroop, en jij gaf mij geen water uit de put om te drinken.
40 O mijn jongen! Ik heb je geleerd en opgevoed, en jij hebt een schuilplaats voor mij gegraven en mij verborgen.
41 O mijn jongen! Ik heb je opgevoed met de beste opvoeding en je getraind als een hoge ceder; en jij hebt mij verwrongen en gebogen.
42 O mijn jongen! het was mijn hoop met betrekking tot jou dat je mij een versterkt kasteel zou bouwen, zodat ik daarin voor mijn vijanden verborgen zou kunnen zijn, en jij werd voor mij als iemand die begraven ligt in de diepte van de aarde; maar de Heer had medelijden met mij en verloste mij van jouw sluwheid.
43 O mijn jongen! Ik wenste je het beste, en je beloonde me met kwaad en haat, en nu zou ik je ogen graag uitrukken, en je tot voedsel voor de honden maken, en je tong afsnijden, en je hoofd afhakken met de scherpte van het zwaard, en je vergelden voor je afschuwelijke daden.'
44 En toen Nadan deze toespraak van zijn oom Haiqâr hoorde, zei hij: 'O mijn oom! Behandel mij volgens je kennis, en vergeef me mijn zonden, want wie is er die gezondigd heeft zoals ik, of wie is er die vergeeft zoals jij?
45 Aanvaard mij, o mijn oom! Nu zal ik in je huis dienen, en je paarden verzorgen en de mest van je vee opvegen, en je schapen voeden, want ik ben de goddeloze en jij bent de rechtvaardige: ik de schuldige en jij de vergevende.'
46 En Haiqâr zei tegen hem: 'O mijn jongen! gij zijt als de boom die vruchteloos was aan het water, en zijn meester was genoodzaakt hem om te hakken, en hij zei tot hem: "Breng mij naar een andere plaats, en indien ik geen vrucht draag, hak mij dan om."

47 En zijn meester zei tot hem: "Gij, aan het water, hebt geen vrucht gedragen, hoe zult gij vrucht dragen wanneer gij op een andere plaats zijt?"
48 O mijn jongen! de ouderdom van de arend is beter dan de jeugd van de kraai.
49 O mijn jongen! zeiden zij tot de wolf: "Blijf uit de buurt van de schapen, opdat hun stof u niet zal schaden." En de wolf zei: "De droesem van de schapenmelk is goed voor mijn ogen."
50 O mijn jongen! zij lieten de wolf naar school gaan, opdat hij zou leren lezen en zij zeiden tot hem: "Zeg A, B." Hij zei: "Lam en geit in mijn bel"
51 O mijn jongen! Ze zetten de ezel op tafel en hij viel, en begon zichzelf door het stof te rollen, en iemand zei: "Laat hem zichzelf rollen, want het is zijn aard, hij zal niet veranderen.
52 O mijn jongen! het gezegde is bevestigd dat luidt: "Als je een jongen verwekt, noem hem dan je zoon, en als je een jongen grootbrengt, noem hem dan je slaaf."
53 O mijn jongen! Wie goed doet, zal het goede ontvangen; en wie kwaad doet, zal het kwade ontvangen, want de Heer vergeldt een man naar de maat van zijn werk.
54 O mijn jongen! Wat zal ik je meer zeggen dan deze gezegden? Want de Heer weet wat verborgen is, en is bekend met de mysteries en de geheimen.
55 En Hij zal je vergelden en zal oordelen, tussen mij en jou, en zal je vergelden naar je verdienste.',
56 En toen Nadan die toespraak van zijn oom Haiqâr hoorde, zwol hij onmiddellijk op en werd als een opengebarsten blaas.
57 En zijn ledematen zwollen op en zijn benen en zijn voeten en zijn zijde, en hij werd gescheurd en zijn buik barstte open en zijn ingewanden werden verspreid, en hij stierf en stierf.
58 En zijn laatste einde was vernietiging, en hij ging naar de hel. Want hij die een kuil graaft voor zijn broeder zal erin vallen; en hij die vallen opzet zal erin gevangen worden.
59 Dit is wat er gebeurde en (wat) we vonden over het verhaal van Haiqâr, en lof zij God voor altijd. Amen, en vrede.
60 Deze kroniek is voltooid met de hulp van God, moge Hij verheven worden! Amen, Amen, Amen.